

Časopis ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

O Á Z A

Číslo 20, jún 2018

Milí čitatelia!

NIKDY NEZABUDNITE, ABY STE ŽILI SVOJ SEN

Treba sledovať svoje srdce a svoje sny. My sme tí, ktorí rozhodujeme kam náš život ďalej pôjde.

Každý človek, možno už ako dieťa, mal svoje sny a plány pre život. Ešte neviem, čím sa chcem stať a čo je vôbec môj sen a cieľ. Mám hŕbu snov, ktoré sa mi páčia a zaujímajú ma. Môj dedko mi povedal, že sa mám stať tým, čo ľúbim.

Dôležité je, aby sme nikdy nezabudli žiť svoj sen.

Napísala Klára Filipová, 7.2

Vydáva:

ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

Zodpovedný redaktor:

Ján Havran

Jazyková redaktorka:

Jarmilka Dolinajová

Grafická úprava:

Ján Havran

Jarmilka Dolinajová

Redaktori:

Ela Faragová, Jana Opavská, Andrea Opavská, Dejna Domoniová, Jana Ušjaková, Ilona Valentová, Jana Jašová, Aňa Gubečková, Kristína Víziová, Andrej Simendić, Michaela Hricová, Ivana Šagová, Lea Kišová, Andrea Vestegová, Katarína Gubečková, Klára Filipová, Mia Verešová, Ema Verešová, Dário Kukučka, Jana Kováčová, Toni Ruman, Emília Faragová a Klára Fitošová.

Na prvej strane: STRETNUTIE S MÁRIOU KOTVÁŠOVOU-JONÁŠOVOU.

Na poslednej strane: PREDSTAVA „KAKO SU POSTALE RUŽNE REČI“

Čo je v tejto Oáze?

NIKDY NEZABUDNITE, ABY STE ŽILI SVOJ SEN	2
AKO VEDOMOSTI A PRÁCA JEDNOTLIVCA MÔŽU OVPLYVNIŤ OSUD INÝCH	3
DEŇ MATERINSKÉHO JAZYKA	4
LITERÁRNY VEČIEROK	5
STRETNUTIE S MÁRIOU KOTVÁŠOVOU-JONÁŠOVOU	6
LITERÁRNO - VÝTVARNÁ TVORBA	7
DIVADLO	11
SÚŤAŽE	13
OSLAVY	15
VÝLETY	18
PRIHLÁS NÁSILIE -NETRP, NEBOJ SA!	22
25. VÝROČIE VZNIKU SLOVENSKEJ REPUBLIKY;STELINI DANI	23
ŠPORT- RTS KROS	24
POUČKY ZO SLOVENČINY	25
PRE NAJMLADŠÍCH; 3XĎ	26

Navštívte nás:
www.hjcmelik.edu.rs

KULTÚRA

Napísal Andrej Simendić, 7.2

AKO VEDOMOSTI A PRÁCA JEDNOTLIVCA MÔŽU OVPLYVNIŤ OSUD INÝCH

Keď som bol malý, neustále som čítal, rozmýšľal o významných ľuďoch, ktorí svojimi vedomosťami a prácou ovplyvnili mnoho ľudí, ba celý národ. Veľmi som ich obdivoval a potajomky som túžil byť ako oni.

Bol som malé dieťaťatko, keď som po prvýkrát ukázal záujem o pekné slovo. Keď mi mama čítala básne, cítil som sa výborne, ale neskoršie cítil som sa lepšie, keď som jej ja čítal. Hranicu som posunul v škôlke, keď som pred celou skupinkou recitoval. Ako sa zväčšovali moje vedomosti, tak som posúval svoje hranice čoraz častejšie a bol som lepší, úspešnejší. Pochopil som, že s novými vedomosťami a tvrdou prácou odhaľujem každodennú krásu pekného slova, ktorá ma robí spokojnejším a šťastnejším dieťaťom. Mám šťastie vidieť a cítiť to, o čom mnohí ani netušia. Roky sa minuli a ani som si neuvedomil, že mojou láskou k veršom ovplyvňujem celú moju rodinu. To som pochopil práve túto sobotu, keď sme všetci spolu sledovali recitačnú súťaž. A zvlášť vtedy, keď si môj braček usmiaty a šťastný na javisku prebral cenu za krásny prednes básne. Vtedy som bol najúspešnejší brat na svete.

V tej chvíli som sa rozhodol, že hranicu posuniem ďalej.

DEŇ MATERINSKÉHO JAZYKA

Napísala Dejna Domoniová,
7.1

Dňa 21. februára sme v Starej Pazove oslavovali Deň materinského jazyka. V škole sme robili všelijaké plagáty a písali sme slohové práce, prečo je ten deň toľko dôležitý. Práve preto, že si v ten deň pripomíname na to, koľko je pekný náš materinský jazyk.

Večer sme v Ľudovej knižnici videli niektorých známych slovenských spisovateľov a prekladateľov, ktorí čítali svoje najkrajšie diela.

V ten deň sme na hodinu slovenčiny mali priniest' svoju obľúbenú knihu po slovensky napísanú. Na hodine sme si všetci sadli do kruhu a rozprávali sme o svojej knihe a čítali sme spolužiakom najzaujímavejšie časti. Každý prečítal jednu báseň alebo poviedku, ktorá sa mu najviac páčila. A keď sme večer prišli do knižnice, tam sme počúvali krásne básne môjho obľúbeného slovenského spisovateľa, Miroslava Demáka.

Tento deň je všetkým ľuďom veľmi vzácny, lebo oslavujú svoj materinský jazyk, a preto i ja mám rada tento krásny deň.

LITERÁRNY VEČIEROK

Napísal Andrej Simendić, 7.2

Ľudia hovoria, že je kniha človekov najlepší kamarát. Vstup do sveta múdrosti, zvedavosti, šťastia. Celkom sa zhodujem s tým.

Dňa 21. februára bol oslavovaný Svetový deň materinského jazyka, ale aj výročie Mestskej knižnice Dositeja Obradovića. Tam sme mali príležitosť kamarátiť sa s básnikom Miroslavom Demákom a Martinom Prebudilom a ešte s inými známymi slovenskými a srbkými básnikmi a prekladateľmi. Na literárnom večierku mal hostovať starý a známy básnik Ľubomír Feldek, ale na nešťastie neprišiel. V ten večer nám básnici a prekladatelia hovorili trochu o sebe, o ich živote. Prečítali nám niektoré básne, ktoré pre nás deti a mládež vyprekladali, ale i napísali.

Na konci večierka všetci sme boli šťastní a veselí, a aj múdrejší, pretože sme sa tam aj smiali, naučili sme sa, ale sme sa aj dozvedeli o mnohých nových básňach. Na ceste domov v myšlienkach mi bola veta Miroslava Demáka, keď povedal, že poslednú báseň napísal pred mnohými rokmi. Povedal: „Keď si básnik a napíšeš báseň, vždy budeš pamätaný.“ A mal pravdu. Na tomto večierku som dostal vôľu, aby som jedného dňa napísal báseň. Nevieť, možno sa aj to stane. Jedného dňa.

STRETNUTIE S MÁRIOU KOTVÁŠOVOU-JONÁŠOVOU

Napísala Ema Verešová, 6.2

V knižnici Dositeja Obradovića sa uskutočnilo stretnutie so spisovateľkou Máriou Kotvášovou-Jonášovou z Kovačice. Ona napísala niekoľko kníh. Najnovšia kniha sa volá Otec rytier, mama dračica. Je to pekná kniha, ktorú spisovateľka napísala, lebo bola inšpirovaná odchodom so žiakmi na výlet na Slovensko.

Žiaci našej školy pripravili program. Hrali scény z kníh, ktoré napísala Mária Kotvášová-Jonášová. Bolo to veľmi zaujímavé. Potom nám spisovateľka rozprávala všeličo, odpovedala na naše otázky a zabávala nás. Vymysleli sme aj rozprávku, v ktorej sme napodobňovali psa, mačku a stolicu. Pekne sme sa zabávali.

Pani Kotvášová nám priniesla aj jednu knihu do školy a jednu do knižnice. Bol kvíz, v ktorom dve deti získali knihy.

Stretnutie bolo veľmi pekné, páčilo sa nám všetko. Dúfam, že sa o rok znovu stretneme.

Napísala Andrea Opavská, 6.2

Rozhovor so starými rodičmi

Na hodine slovenčiny pani učiteľka nám dala veľmi zaujímavú tému, ktorej som sa veľmi potešila.

Po skončení školy rýchlo som bežala domov, netrpezlivo sa zhovárať s mojimi starými rodičmi. Rýchlo som otvorila kuchyňu, dedko sedel pri piecke a zakrúcal cigarety z voňavého dohánu, babka sa zvrátila, vypadla jej misa a povedala: „Čože ty bežíš?“

„Teším sa na môj obľúbený čas, ktorý trávim s vami, keď sa zhovárame o časoch, ako bolo voľakedy.“

Dedko povedal babke: „Sadni si tu ku mne.“

Nakrúvil si klobúk, zapálil si cigaretu a vrazil: „Vnúča moje, bolo to tak. V dobe, keď sme my boli mladí, robilo sa veľmi veľa. Chodievali sme do poľa orat'. Oralo sa s koňmi. Kopala sa kukurica a ručne sa lámalo. Chlapi žitko, jačmeň a ovos kosili kosami. To sa potom zbieralo do snopčekov. Mladé dievky, ako bola tvoja babka, nám nosievali vody a rodili sa tu i prvé lásky medzi mládežníkmi.“

Odrazu babka skríkla: „No, Vlado, budem aj ja niečo rozprávať? Aj my, ženy, mali sme veľa roboty po dome. Bolo treba navariť, veci sa prali ručne a ťažko, plný dvor bol hús, kačičiek, sliepok, ktoré sme šklbali a z ich peria robili sme mäkké vankúše a periny. Chovali sme rôzne zvieratká: kravy, ošípané, ovce, kozy a sliepky. Piekol sa domáci chlieb v murovaných pieckach a vstávalo sa včas ráno, aby sa stačilo na čas upieť. Jesenné práce boli taktiež ťažké, okrem práci v poli, bola tu i oberačka hrozna, príprava paliva na zimu a zákalačky.“

„Ale babka, kedy ste sa vy zabávali?“ opýtala som sa.

Dedko ma pozrel s úsmevom a pošepol mi: „Prosím ťa, uvar nám kávičku a prezradím ti ako sme sa zabávali.“

Skočila som ako opálená a kávička už bola hotová.

Dedko vrazil: „Našou najväčšou zábavou počas dlhej zimy boli posedenia. Nemali sme televíziu a rôzne reality.“

Odrazu dedko začúchol akoby sa trochu nahneval, pozrel na babku a povedal: „A čo? No Zuza, povieš aj ty voľačo?“

„No, no, dobre, Vlado,“ prehovorila babka, „na posedeniach sa tkalo, priadla sa vlna, na krosnách sa tkali uteráky, obrusy a handrovky. Ale to nám nebolo nič ťažké, lebo sa všetko robilo so žartom a spevom. Niektorí sa aj opili, a veľa rás mladí chlapani vyľakali bielymi plachtami, keď sme my, dievky, išli domov. Niekedy nás aj nabráhli so snehom. Jedli sme aj varenú kukuricu s makom, rožky, šušťovníky a bolo tu aj vínečko a pálené. Bolo taktiež aj tancu a spevu, a tak sme si zachovali naše vojvodinské slovenské piesne a obyčaje.“

Som rada, že mám takých dobrých starých rodičov, ktorí mi všetko chcú po slovensky vyrozprávať z dávnych čias, lebo len na taký spôsob sa naša minulosť zachová a verím, že ju aj ja prenesiem na iné pokolenia.

LITERÁRNO - VÝTVARNÁ TVORBA

Napisala: Patricija Tirinda V 2

Postala sam svemirski putnik

Jednom davno sam bila u muzeju svemira, razgledala sam i videla neka vrata. Bila sam znatiželjna šta je iza tih vrata.

Kad sam ih otvorila videla sam pravi svemir. Bilo je čak i dugme za svemirsko odelo. Stisla sam to dugme i „ puf!“ eto odela na meni. Zakročila sam u svemir. Bilo je prelepo. Videla sam Mesec, Saturn, Uran, Neptun i Sunce. Sprijateljila sam se sa Saturnom i Mesecom. Hodala sam po prstenu Saturna pričala s njim i igrala. Onda sam otišla na Mesec. Na Mesecu sam skakala kao na trambolini, pričala s njim, čak me je pitao da li lepo sjaji na nebu. Nisam ga lagala, rekla sam mu da on sija kao Sunce po noći. On se jako razveselio i obećao da će ove noći da sija kao nikad. Naravno i ja sam se razveselila. Još mi je dao njegov kamen da si nacrtam školicu da se igram. Igrala sam školice jedno sto puta. Kad mi je dosadilo oprostila sam se sa Mesecom i otišla da se igram sa zvezdama. Jedna zvezda mi je ponudila da me vozi. Kad sam se provozala svemirom odlučila sam da se vratim u muzej da se roditelji ne brinu gde sam. Stala sam na vrata skinula odelo i ušla u muzej. Videla sam roditelje i potrčala za njima.

Uveče kad sam stigla kući videla sam kako Mesec prelepo sija. Kad sam ustala ujutro videla sam pismo za mene, to pismo je bilo od mog najboljeg prijatelja Meseca.

Napisala: Klara Filip VII 2

Kukuriku

Jednog jutra dođe mi petao,
da se žalí - nešto mu zasmetalo!
Na to kažem - Šta ti bi?
A on meni - Pokazaću ti.

Odvede me do kokošinjca,
i pokaza mi nekog klinca.
Kaže - Klinac se preko ograde naginjao,
da bi petla milovao.

Tako se on nagne,
i preko ograde padne.
Sedi klinac u blatu
i miluje koku Zlatu.

KUKURIKUUUUUUUUUU!

L I T E R Á R N O - V Ý T V A R N Á T V O R B A

Napísala: Dejna Domoniová, 7.1

KDE JE MOJA HVIEZDA?

Všetci máme akúsi šťastnú hviezdu, ktorá jestvuje iba pre nás. Mnohí z nás o jej čarovnom pôsobení pochybujú, ale ja verím, že ona niekde v diaľke existuje.

Ona je ozajstná hviezda, krásna a silná. Pomáha nám vo chvíľach, keď ju najviac potrebujeme. Verím, že šťastná hviezda svieti len ľuďom, ktorí sú v živote úprimní a vážia si ľudí a kamarátov vôkol seba.

Často si vo chvíľach, keď mi je ťažko kladiem otázky, prečo sú ľudia zlí a chcú sa stať úspešnými bez námahy a práci, a prečo sa im to podarí aj uskutočniť.

Mylím si, že taký spôsob života nie je dobrý, ale v dnešnej dobe sa to často stáva. Klamstvo a neúprimnosť zvíťazia dobré vlastnosti, stratu vlastného ja, len aby sa dosiahol nejaký úspech.

Mne sa to nepozdáva a hlboko verím, že sa všetko dá zvládnuť aj tak, že treba viacej veriť do seba, neustále sa zdokonaľovať a predovšetkým mať čisté srdce.

Vďaka svojej šťastnej hviezde, ja si svoje sny dosnímam, a ona bude vždy tu pre mňa, taká krásna, trblietavá a žiarivá. Bude mojou oporou a nádejou v budúcnosti.

Niekedy rozmýšľam o tom, aký by svet bol bez snov a nádeje tie sny splniť. Tu na Zemi bolo by príliš smutno, pretože by nikto nemal nádeje, že svoje sny jedného dňa splní a že bude šťastný. Ja vždy budem veriť do svojich snov, a iba tak sa jednej noci dostanem do svojej šťastnej hviezdy, ktorá bude všetko väčšia, žiarivejšia, bližšia a tej noci sa jej i dotknem a splním svoje najväčšie sny. Jednej noci možno odletím až do hviezd a stane sa to najväčším dobrodružstvom môjho života.

Verím, že jedného dňa každý svoje sny splní, iba ak bude veriť a mať veľa nádeje.

Следићу своју звезду

Често када погледам у прелепо ноћно небо, сетим се ноћи када сам први пут схватила која је моја звезда и да свако има једну своју.

Та звезда је сјајнија од свих, за мене је најлепша. Ја до своје звезде сваке ноћи покушавам да стигнем, да је додирнем и да остварим своје највеће снове. У мојој срећној звезди ја видим сасвим другачији свет. Свет који нема ни једне грешке, свет који је савршен и свет у којем све изгледа сасвим нестварно али ипак лепо. О тој звезди сваке ноћи сањам и жао ми је што Земља не изгледа тако. У тој звезди су сви моји другари и све ствари које мене чине срећном, као што је на пример природа. Цео тај нови свет би могао свакога да очара својом лепотом. У њему су сви деца, јер деца виде свет пуно лепше и маштовитије од одраслих, баш зато ја никада не желим да одрастем. Тамо сва деца могу да лете, изнад прелепих шума и река које још увек улепшавају тај свет. Тамо су сви увек срећни и нико никада није тужан, јер свако у том свету налази своју срећу и нешто што воли. Тамо се сви заједно друже и нико није одбачен, јер тамо сви разумеју то да нико није бољи од другог и да је свако леп на свој начин. У том свету нема лажи већ увек влада мир. До те моје прелепе звезде ја ћу једне ноћи и доћи, додирнути је и остварити сан да једном сви буду срећни, да нема више лажи и да свака животиња има своје станиште а свако дете свој дом. Да сви људи једном стигну до своје звезде и буду срећни.

Понекад се запитам зашто људи очекују да достигну нешто без имало рада и труда, а то често и достигну, али то су само они који не знају како је то бити срећан због другог а не само због себе. Баш због таквих људи би волела да сви буду стварно срећни и да свако има наду да ће своје снове остварити на прави начин. Ја ћу увек покушавати да остварим своје снове и да имам ту наду да ћу када их остварим бити срећна, јер свако ко има макар мало вере и наде да ће успети, биће увек срећнији него онај ко занемарује и одбија своје снове. Ја ћу увек веровати јер ко зна, можда ћу једне ноћи успети да полетим све до звезда и доживим највећу авантуру у свом животу.

Верујем да ће свако једном наћи своју звезду и схватити зашто треба да је следи, јер ће само на тај начин успети и остварити своје снове.

Написала: Дејна Домоњи 7.1

D I V A D L O

Z môjho uhla

Som členkou divadelného krúžku už šesť rokov. Prvýkrát som sa zapísala do divadelného krúžku zo zvedavosti. Nevedela som čo sa tam robí, ako sa pracuje, nevedela som čo divadlo môže znamenať. Musím uznať, bolo namáhavo. Najprv sme sa museli naučiť text, a iba potom sa pracovalo v priestore s pohybmi. Aj keď som nemala mnoho textu, lebo som bola najmladšia, musela som vedieť i text svojich kamarátov, pretože som iba tak vedela, kedy mám ja rozprávať. Zoznámila som sa s pravidlami v divadle, ktoré i dnes uplatňujeme na divadelných doskách. V priebehu divadelných skúšok naučila som sa mnoho. Naučila som sa, že je dôležité spolupracovať, že je dôležité počúvať druhých, že je dôležité fungovať ako tím, lebo v divadle nieto malé a veľké roly. Každá rola je dôležitá a každej sa treba maximálne venovať. Tam, na divadelných doskách, sme ako jedna rodina. Vieme, kto čo myslí a kto čo má spraviť.

A tak sa postupne moja zvedavosť zmenila na niečo iné. Do divadelného krúžku som sa zapojila nie skrz zvedavosti, ale skrz lásky k divadlu, divadelnej hre, skrz zaujímavých skúšok. Pochopila som, že je slovenský jazyk veľmi pekný a že ho treba pestovať. Počas aktivít v divadle navštívili sme mnohé mestá, kde sme vystupovali, a zoznámila som sa novými kamarátmi. Sú to spomienky, na ktoré nikdy nezabudnem a ktoré krásia moje chvíle strávené v škole.

Divadlo pre mňa neznamená záväzok. Je to hra, v ktorej sa zmeníš na niekoho iného, je to hra, kde svojou kreativitou ožiješ nejakú postavu a dáš jej nový charakter. Je to svet, kde môžeš na chvíľku utiecť z reality, a žiť niekde, kde ťa tvoja fantázia zanesie. Je to možnosť, kde môžeš byť niekto iný. A v každom tom novom svete, s každou postavou naučíš sa niečo nové, čo môžeš uplatniť v každodennom živote. Musím uznať, že tá cesta nie je ľahká. Na skúške boli aj slzy, aj zranenia, aj podriapaný oblek, aj hnev. Mnohokrát sme sa pohnevali, že nám niekto schoval kostým alebo že niekto meškal na skúšku. Ale bolo aj smiechu, aj žartu, aj pýchy, že sme dobre odohrali predstavenie, že nám tleskali v divadelnej sieni a pre získane diplomy. Ten pocit, byť na javisku pred obecenstvom je niečo, čo sa nedá opísať. Treba to zažiť. Do kopy, keď sa všetko dá, je tu priehršť emócií, ktoré mi dali nové náhľady a ktoré vytvorili vo mne nové vlastnosti.

Vďaka divadlu bohatšia som o nové skúsenosti, o nových kamarátov, o nové slovíčka, ktoré sme sa naučili z textu, o nový svet, ktorý by som nespoznala, keby som nebola členkou divadelného krúžku.

Napísala: Ela Balážová, 8.1

D I V A D L O

Predstavenie Zmätok v knihe
Získaná cena obecenstva.

Andrej Simendić získal cenu za herecký výkon a Andrea Turanová získala
cenu za stvárnenie postavy Niny.
Súbor získal odmenu za hovorené slovo.

Predstavenie Ako vznikli škaredé slová zanechalo dobrý dojem na divákov.

S Ú Ť A Ž E

Republiková súťaž v znalosti srbského ako nematerinského jazyka.
Učiteľia Alena Litavská a Sava Đurđević so žiakmi.
Ela Balážová obsadila 2. miesto. Tamara Ďurčíková a Mária Folt'anová 3. miesto.

Oblasťná súťaž v znalosti slovenského jazyka.
Učiteľia Katka Topol'ská a Jarmilka Dolinajová so žiakmi.
1. miesto obsadili: Dávid Čmelík, Michaela Hricová, Katarína Gubečková,
Jana Jašová a Mária Folt'anová.
2. miesto obsadili: Adrián Mend'an, Jana Ušjaková, Andrea Opavská,
Jana Opavská, Vladislav Gubečka a Ela Balážová.
3. miesto obsadili: Milan Hudec a Andrej Simendić.

S Ú Ť A Ž E

Na oblasnej recitačnej súťaži Andrej Simendić obsadil 1. miesto.

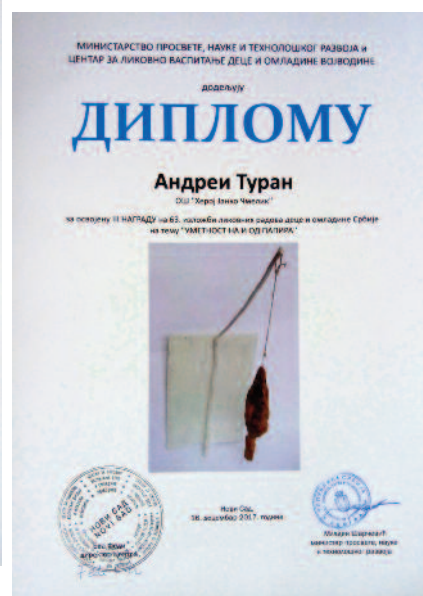
Andrej Simendić na republičkom takmičenju „Eko-odraz“ osvojió je 3. mesto.

Učiteľka Olivera Miletiova-Panovicova s Gabrielou Domoniovou a Miou Verešovou na obecnej súťaži v znalosti cudzích jazykov.

Učiteľka Marína Havranová a Lea Kišová, ktorá získala 3. mesto na obecnej súťaži z chémie

OSLAVY - DEŇ ŠKOLY

Dňa 9. mája sa v našej škole oslavoval Deň školy. Je to deň, keď škola organizuje program, ktorý sa uskutočňuje v divadelnej sieni. Program sa začal o 18.00 hodine. V ňom sa zúčastnili žiaci našej školy a škôlkári. Na oslavu Dňa školy boli pozvaní všetci žiaci, ich rodičia a starí rodičia.

Program otvorili deti predškolského veku tancom. Nasledovala konferansa, príhovor pána riaditeľa, vystúpil chór a orchester, herci, recitátori a tanečníci. Všetko to bolo usporiadané s cieľom, aby sme ukázali naše vedomosti a to, čo sme sa naučili robiť. Program netrval dlho, ale predsa bol skvelý.

Napísala: Ema Verešová, 6.2

Napísala: Michaela Hricová, 6.1

OSLAVA SVÄTÉHO SAVU

V školách sa 24. januára oslavoval svätý Sava. V Základnej škole hrdinu Janka Čmelíka program sa začal o 9:00 hodine v jedálni. Účinkovalo veľa detí, ktoré recitovali, spievali, hrali na hudobných nástrojoch a čítali úryvky z kníh o svätom Savovi. Tento program zorganizovali pán riaditeľ, učitelia a žiaci. Program bol usporiadaný kvôli tomu, aby sme si pripomenuli na svätého Savu, ktorý vystaval mnohé monastiery, školy a nemocnice. Všetko sa úspešne zakončilo.

Napísala: Jana Jašová, 7.1

DEŇ SVÄTÉHO VALENTÍNA

V škole sme oslavovali najkrajší deň v roku, Deň zamilovaných.

Žiaci druhého stupňa prišli v ten deň na predhodinu a zorganizovali si dielňu a kvíz. Museli byť tvoriví a obrazotvorní. Vykresľovali všelijaké pestré srdiečka, písali slohové práce a robili pekné veci z papiera. Do školy prišli novinári z RTSP a nahrali kreatívne deti, ktoré skrášlili naše steny v chodbe. Na veľkej prestávke sa delili ľúbostné listy.

Myslím si, že cieľ tohto dňa nie je len prejavit' lásku jednej osobe, ale aby sa šírilo kamarátstvo medzi nami. Tento deň je krásny, lebo je všetko veselé a šíri sa láska a priateľstvo.

Napísala: Dejna Domoniová, 7.1

OSLAVA 8. MARCA

Každý rok oslavujeme Medzinárodný deň žien. Deň, v ktorom prejavujeme úctu všetkým ženám na svete.

Ako každý rok, tak i teraz všetci sa pripravili na ten deň. Na uliciach bolo možno pocítiť vôňu kvetov, ktoré sa predávali a ten deň to ešte viac skrášilo.

Kvety sú všade, ale ženy chcú iba jedno, úctu. Aby nikdy nejestvoval rozdiel medzi uctievaním mužov a žien. Tá úcta je ženám omnoho vzácnejšia než rozličné darčeky, ktoré dostávajú každý rok. Tento deň je iba dôkazom, že taký veľký rozdiel medzi ľuďmi netreba robiť.

Každý rok všetci rozlične strávia tento deň, sú tu i rozličné darčeky, ktoré deti pripravujú svojim matkám, babkám, tetám a učiteľkám. Každý darček, ktorý niekto dostane toho dňa je pekný, ale predsa najkrajší dar je ten zo srdca.

Podstata tohto dňa nie sú dary, ale úcta a rovnoprávnosť, ktoré sú všetkým omnoho vzácnejšie.

Napísala: Michaela Hricová, 6.1

PROGRAM ÔSMAKOV

Už je koniec školského roka a ôsmaci odchádzajú z tejto školy. Pripravili nám krásny rozlúčkový program.

Najprv všetci vyšli na javisko. Dievčatá čítali slová na rozlúčku. Neskoršie tancovali. Tanec bol veľmi pekný a zaujímavý. Potom spolu hrali a spievali slovenské, srbské a anglické piesne. Tri dievčence spievali a jedna hrala na klavíri. Po odspievaných piesňach žiaci dostali diplomy za dosiahnuté úspechy. Ich triedne učiteľky boli pyšné na svojich úspešných žiakov. Na konci vyhlásili žiaka generácie. Pán riaditeľ dlho rozprával, a potom aj povedal, že je žiačka generácie Ela Balážová. Bola som veľmi šťastná, že je zvolená ona, lebo už dlho som chcela a bola som istá, že ona bude žiačka generácie.

Mne sa tento program veľmi páčil a netrpezlivo čakám aj deň, keď my budeme mať takýto pekný program.

VÝLET SIEDMAKOV - ĐAVOLJA VAROŠ

Napísala: Jana Jašová, 7.1

Ešte od začiatku školského roka sme plánovali ísť na výlet do Đavoljeje varoši.

Vyštartovali sme veselí. Cesta bola dlhá, ale mali sme aj prestávky. Navštívili sme monastier Monasiu, ktorý bol obrovský. Dostali sme sa i do Resavskej jaskyne. V jaskyni bolo chladno. Lisinské vodopády sa mi páčili, mohli sme pocítiť kvapky vody, kým vietor fúkal. Večer sme prišli do hotelu, kde sme mali večeru a prechádzku. Nasledovný deň sme si pozreli Đavolju varoš. Bol tam les a museli sme prejsť dlhú dráhu, aby sme si pozreli veľké kamene. Bolo mi ľúto, keď sme odchádzali domov. Pred nami bola dlhá cesta. Náš učiteľ, ktorý bol s nami, nám pripravil prekvapenie. Prestávku sme mali v Niši a šli sme na pevnosť. Tam sme sa poprechádzali. Pevnosť bola pekná a veľká, a potom sme vyštartovali do Starej Pazovy.

Veľmi mi je ľúto, že sa výlet skončil, ale o rok sa nazdám, že znovu pôjdeme.

VÝLET PIATAKOV A ŠIESTAKOV - KOVAČICA

Napísala: Michaela Hricová, 6.1

Boli sme na výlete v Kovačici. Najprv sme šli do galérie. Tam mi bolo pekne a páčili sa mi maľby. Potom sme išli na Carsku baru, kde mi bolo najkrajšie. Videli sme žaby, hady, koritnačky a vtáky. Tiež sme sa naučili niečo nové o zvieratách. Navštívili sme i Múzeum M. Pupina. Tu sme sa nezdržovali dlho, nič sme nerobili a trochu mi bolo nudno. Na konci sme išli do Bieleho Blata. Tu mi bolo pekne.

VÝLET - STRAŽILOVO, ARANĐELOVAC

Prváci a druháci boli koncom mája na peknom a zaujímavom výlete. Navštívili Nový Sad, Sremsku Kamenicu, Sremske Karlovce a Stražilovo. Ako im bolo pekne, vidí sa aj na fotografiách. Tretiaci a štvrtáci boli v Aranđelovci.

VÝLET - STRAŽILOVO, ARANĎELOVAC

PRIHLÁS NÁSILIE -NETRP, NEBOJ SA!

Napísal: Igor Turčan, 6.1

V tomto školskom roku sme mali rôzne prednášky a jedna z nich bola o násilí.

Jestvujú rôzne druhy násilia, ale každé je nebezpečné. Môže byť násilie v rodine, kde dospelý človek maltretuje ľudí a deti vo svojom okolí. To môže byť skrz alkoholizmu, ale aj preto, že ten človek je taký. Netreba mlčať, ak to vidíme a zažívame. Treba niekomu povedať, lebo taký človek môže niekomu ohroziť život.

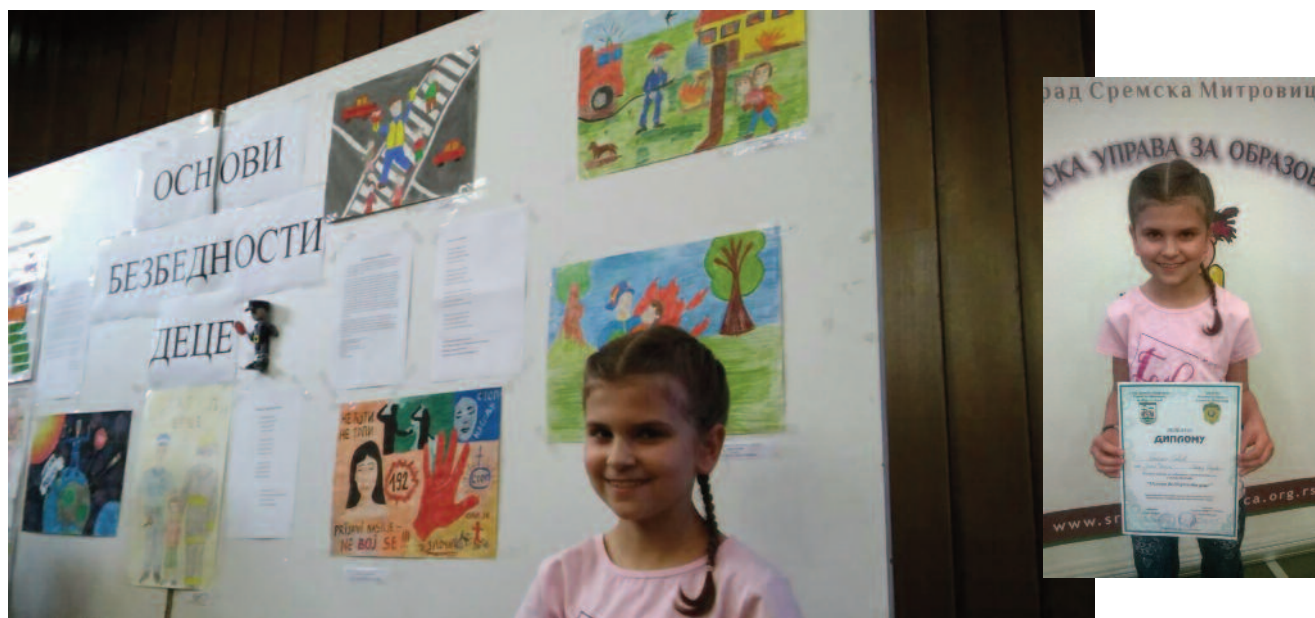
Často sa stáva aj násilie medzi deťmi. Niektoré deti sa vysmieávajú iným, udierajú ich a podobne. Sú aj skupiny detí, ktoré maltretujú slabších a stále vyvolávajú konflikty. Násilie medzi deťmi je všetko častejšie, čo je zle. Deti by si mali pomáhať, kamarátiť sa a byť tolerantné, ale nie je vždy tak. Vtedy musíme poľadať pomoc od dospelých, rodičov a všetkých, ktorým veríme.

Násilie nesmieme trpieť a násilnikov musíme prihlásiť, lebo oni to budú robiť viacej a viacej. Násilie môže byť aj cez počítač, cez rôzne odkazy, fotografie a urážky. Nič netreba trpieť a držať v tajomstve, lebo môže byť všetko horšie.

Násilníci často ohrozujú aj zvieratá, kopú ich, udierajú, trhajú lavičky v meste, píšú po domoch a kradnú.

Jestvujú rôzne stupne násilia, ale násilie je násilie. Treba ho znemožniť a násilnikov potrestať. Proti násiliu treba bojovať. Spolupracovať by mali aj polícia, deti a rodičia. Potrebné je informovať všetkých, čo polícia aj robí na týchto prednáškach.

Svet by bol oveľa krajší bez násilia. Keby ľudia boli humánnejší a tolerantnejší, všetko by bolo lepšie a krajšie. Nevie, či to niekedy bude tak. Nazdám sa, že bude.

25. VÝROČIE VZNIKU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Napísali: Dejna Domoniová a Klára Filipová, 7. ročník

Každý národ chce mať samostatnosť a slobodu, a tak i slovenský národ. Pred 25 rokmi Slováci prejavili záujem žiť v samostatnom štáte. Vybojovali si svoju samostatnosť, svoj štát, Slovenskú republiku roku 1993 a od vtedy majú svoju nezávislosť a svoj vlastný štát, v ktorom si môžu zachovávať a vyvíjať slovenský jazyk a kultúru. Svoju slobodu dosiahli pokojným spôsobom. Tohto roku si Slovensko pripomína 25. výročie vzniku Slovenskej republiky.

Slováci žijú i v druhých krajinách, medzi nimi sme i my, Slováci žijúci v Srbsku. Nám Slovákom, ktorí žijeme vo Vojvodine, záleží na Slovensku, pretože nás spájajú mosty, ktoré sa nemôžu ľahko zrušiť. To je náš spoločný slovenský jazyk, kultúra, ktorú sme si zachovali aj napriek tomu, že nežijeme tam, odkiaľ sú naše korene. V Srbsku máme právo na svoj materinský jazyk, školu, tlač, rozhlas. Tu sa narodili mnohí známi Slováci. Jeden z nich je i profesor Michal Filip, ktorý sa narodil v Starej Pazove. Bol jazykovedec, režisér a pedagóg. V Starej Pazove sa narodil aj slovenský spisovateľ Miroslav Demák, ktorý pre svoje dielo dostal mnohé odmeny.

Dôležité je, aby jeden národ mal svoj štát, v ktorom si zachová svoju materinskú reč a v ktorom mu nebudú obmedzené ľudské práva.

Napísala: Dejna Domoniová, 7.1

STELINI DANI

V Sokolskom dome sa uskutočnilo podujatie Stelini dani, kde žiaci z rôznych škôl čítali básne a slohové práce na tému Hviezda ako inšpirácia.

Tu sa nezúčastňovali iba žiaci základných škôl, ale aj žiaci stredných škôl. Žiaci písali básne, no ja som sa rozhodla písať dve rozličné práce, jednu po slovensky a druhú po srbsky. Bolo veľmi veľa prekrásnych prác. Najviac sa mi páčilo to, že i napriek rovnakej téme, každý z nás napísal prácu na rozličný spôsob. Každý z nás to opísal zo svojho hľadiska a myslím si, že nikto nepovedal rovnakú vec ako niekto iný. Mnohí účastníci neboli zo Starej Pazovy. Boli tu i bývalí žiaci našej školy a maji kamaráti, ktorých som dlho nevidela. Stretla som i jednu moju priateľku, ktorá vie veľmi pekne čítať a jediná z celej školy čítala i svoje, ale i práce svojich kamarátov. Každý sa pýtal, prečo sa pozerá do hviezd a ktorá je to jeho hviezda.

Tento program sa mi veľmi páčil. Vypočula som si mnohé prekrásne práce, stretla som niektorých kamarátov a to najkrajšie, dozvedela som sa ako sa niekto pozerá do svojich hviezd, a čo hviezdy pre neho znamenajú.

ŠPORT- RTS KROS

Branislav Sládok a Lea Kišová

Emília Faragová, Lýdia Turčanová, Ema Verešová a Andrej Vareca

POUČKY ZO SLOVENČINY

„Pekne sa preved“ - Maj sa krásne

ZAPAMÄTAJ SI

V slovenskom jazyku sloveso previesť sa používa len vo významoch:

1. Previesť niekoho z jedného miesta na druhé.
Např.: Previesť slepca cez ulicu.
2. Previesť niečo na niekoho (prepísať).
Např.: Previedol majetok na deti.
3. Oklamal (zradil niekoho).
Např.: Previedol priateľa kvôli žene.

Neslovenskú vetu „Pekne sa preved“ vystriedajte slovenskou vetou Maj sa krásne.

PRE NAJMLADŠÍCH

Najprv šaty zelené,
potom nosí červené.
A keď už belasé má,
s dobrou chuťou jest'
sa dá.

Čo je to?

HÁDANKY

Po hore chodí,
samo sebe hovorí.
Očičká má račie
a krídelká vtáčie.

Čo je to?

ZASMEJME SA

- Prečo si nakreslil na domčeku zelený dom?
- Preto, lebo v tom dome varia špenát.

POREKADLÁ

- Pekné slovo železnú bránu otvára.
- Dobrý priateľ - nad zlato.
- Hlboká brázda - vysoký chlieb.

KNIHA - to je zlatá brána.

Najkrajšia zo všetkých brán.

Iba keď je prečítaná, otvorí sa dokorán.

3XĎ

Napísala : Jana Opavská, 7.1

Divadelná prehliadka 3XĎ sa konala od 1. do 3. júna. Tohto roku bolo jedenásť predstavení, z ktorých bolo desať súťažiacich.

Prvého dňa pozerali sme štyri predstavenia. Naše predstavenie Zmätok v knihe bolo posledné v ten deň. Videli sme, že sa naše úsilie oplátilo, lebo sme dostali silný potlesk. Druhý deň bol zaujímavejší, lebo sme pozerali päť predstavení. Medzi nimi bolo i naše predstavenie v srbskej reči Kako su nastale ružne reči.

Prestávky medzi predstaveniami trvali asi 30 minút. Kým sa ostatní zabávali, divadelníci chystali scénu. Vtedy sme si mohli namaskovať tvár a ruky. V chodbe sme sa hrali s balónmi. Jedli sme zmrzlinu a rôzne koláčiky.

Divadelná prehliadka 3XĎ trvá už štvrt' storočia. Myslím si, že nasledovného roka bude ešte zaujímavejšia a veľmi sa jej teším.

Zmätok v knihe

Predstava
„Kako su
postale
ružne reči“